

[Pelle Voigt]

hvordan forholdene er blevet forringet, men altså øjensynlig mekanisk ønsker at gentage de tidligere debatter. Men det må man jo så tage til efterretning under et videre arbejde med sagen og under foresøg på ud fra ændrede kendsgerninger at ændre præmisserne for diskussionen for at være venlig og komme dem i møde, som har fremført argumenter for, at en total ligestilling ikke kan lade sig gøre. Vi må tage til efterretning, at man overhovedet ikke ønsker at diskutere disse ting seriøst, og indrette vor fremtidige stillingtagen i disse sager efter det.

Bo Kristensen (KF):

Hvad angår det mekaniske i denne debat, må jeg sige til hr. Pelle Voigt, at der fra SFs side intet nyt er lagt frem. Derfor er det altså en debat, der gentages år efter år, og dermed er den mekanisk i sig selv og er egentlig udtryk for, at det er en tynd kop te, vi møder her fra SFs side.

Når det efterlyses, hvordan soldaterlønnen er fastsat, må jeg henvise hr. Pelle Voigt til betænkningen fra værnepligtsudvalget fra 1974-75, hvor formanden var amtmand Elkær-Hansen. Der vil man kunne se, hvilke betragtninger der er gjort gældende om lønfastsættelsen, så det behøver hr. Pelle Voigt ikke at efterlyse her.

Det, der gentagne gange er kommet frem i debatten, er den procentvise forskel, der er i lønnen. Ja, vi har jo også i andre sammenhænge hørt hr. Pelle Voigt og hans parti nævne forholdene i forbindelse med reallønnen. Det er jo sådan, at en stigende soldaterløn også giver stigende skattetryk, og når der er en procentfastsættelse for lommepenge til de civile værnepligtige, er det naturligt, at det forhold også tages i betragtning her. Derfor kan vi ikke deltage i det.

I øvrigt skal jeg meddele, at vi afviser dagsordensforslaget.

Steen Folke (VS):

Indenrigsministeren var glad for, at jeg havde givet udtryk for, at der var sket fremskridt med hensyn til behandlingen af militærnægtere, siden dengang jeg selv havde fornøjelsen af at være nægter, og det står jeg gerne ved. Jeg mener, der er sket fremskridt på forskellige leder, og det redegjorde jeg for, men jeg sagde jo altså også – og det er

det, debatten drejer sig om i dag – at der fortsat er tale om den samme grundlæggende diskrimination imod denne særlige kategori af værnepligtige, og at det ville være en god idé at få den diskrimination ophævet.

Så vil jeg også gerne understrege det, jeg sagde i mit første indlæg, at selv om der er sket disse fremskridt både i form af kortere tjenestetid, trods alt også større ydelser end dengang og ikke mindst mere meningsfyldt arbejde, så er først og fremmest det sidste en ting, som er meget problematisk, fordi et sådant meningsfyldt arbejde næsten ikke kan undgå at få forskellige kategorier af lønarbejdere til at føle, at det er en form for arbejde, som de i virkeligheden rettelig burde udføre til normal tariffmæssig betaling osv. Det er et grundlæggende problem i forbindelse med det i øvrigt, synes jeg, store fremskridt, at de civile værnepligtige i mange tilfælde bliver sat til et forholdsvis rimeligt og meningsfyldt arbejde.

I forlængelse af det vil jeg også godt pege på det ønske, der er fremsat af de civile værnepligtige gennem masser af år, ønsket om at komme til at beskæftige sig med noget, som i højere grad er et egentligt alternativ til militærtjeneste. Mange civile værnepligtige har jo den opfattelse, at militæret ikke bidrager til noget forsvar, hvorimod man gennem forskellige andre former for aktivitet kunne lave en form for alternativt forsvar. De ønsker altså en tjeneste, som er et egentligt alternativ til den militære tjeneste, en fredstjeneste, eller hvad man vil kalde det, hvor man beskæftiger sig med ting som afspænding, mellemfolkelig forståelse, ikke-voldelige forsvarsformer osv. osv.

Det ville være en god ting, hvis der blev åbnet mulighed for, at civil værnepligt i højere grad kunne imødekomme de ønsker, som gennem årtier er fremsat om, at tjenesten i den forstand blev et egentligt alternativ til den militære værnepligt. Det ville samtidig løse problemet med konkurrencen i forhold til forskellige lønarbejdergrupper, for det er jo sådan, at der desværre ingen er, stort set, der overhovedet er beskæftiget med den slags ting i forvejen, og der er vist ingen, der forestiller sig, at det er en erhvervsgren, der vil blive opdyrket vældigt nu i den nærmeste fremtid; derfor tror jeg, at hvis man satte ind på den slags, ville man samtidig undgå pro-